

да е на колене, ний трябваше с ръкоплескания да отпуснем не 60, ами 160 лв....Този е същия Раковски, който е направил щото ний да бъдем днес представители. Да приемем предложението на П.Хитов." П.Хитов пояснява: "Сега, дали е полковник или що, не зная, но той е внук на сестрата на Раковски. Свидетелствам, че има загинал син. С едно момче 1872 или 1873 като полудяха да вървят, искаха ми разрешение. Аз им казах: не е сега време...не ходете бе чоджум, ще ви избият; но като не ме послушаха, дадох им средства, отидоха към балкана, стига ги една турска конница и ги избива. Това е нейното момче Юрдан...То беше най-малкото. Раковски пък стоял в къщата й от Св. Богородица до Коледа¹⁸...За това, моля Народното събрание да се съгласи да се отпусне на тази жена 60 лв. месечна пенсия, която е доста скромна". Народното събрание приема мотивираното предложение на Панайот Хитов.

Дебатите в НС по въпроса правят впечатление със самомнението на народните избраници в решаване съдбата на личността. Преповтарящ се довод при гласуване на поборнически пенсии е възрастта на просителя - че може да живее още няколко години и държавата няма да изгуби кой знае колко с 30-40 лв. месечно. Макар да се чуват гласове, че "патриоти се раждат там, где се почитат" и тези нищожни пенсии често се отказват: "И Левски ако беше жив и нему щяхме да кажем, че му стигат 20 лв."¹⁹

И тогава в НС процъфтява egoцентризът. "Които искаха да станат главатари - казва войводата,- те станаха, ако не тогава, то след Освобождението с всички сили се мъчеха да станат и станаха. А който не е мислел за такива неща, то се познава от живота и делата му."²⁰

Пред имената на много възрожденски дейци НС отстъпва, като например на Никола Балкански, Желю Христов, Иван Добровски, Сава Доброплодни, Панайот Хитов, Филип Тотю, Дядо Ильо, Иван Богоров, д-р Стоян Чомаков, Александър Екзарх, Петко Р. Славейков и др., отпуска им прилични пенсии, което не се отнася за Тонка Обретенова, Бранислав Велешки, Гаджал войвода, получили нищожни пенсии.²¹

Ще допълня, че в НС Панайот Хитов има още едно изказване: подкрепя издигането паметник на Хаджи Димитър, но "не на Бозлуджа...в сред гората само да го обикалят вълците и мечките - там да [е] великолепен кръст...Памятника да се направи в центъра на един град...та като мине някой странен човек, да го види...Колкото до средствата, това оставям на почитаемото Н.С. да се произнесе".²²

Демокрът П.Хитов се изказва в НС в конкретни случаи, касаещи човешки живот. Ангажираността му към съдбата на Кършовски и Неша, желанието майката на двама народни борци спокойно да изживее старините си, го ръководят в защитата правото й на социална подкрепа като признание. Споменът от годините на "шетане" из Балкана е жив у него и го вълнува. С болка изживява бездушието на управниците и незачитането подвига на борците за свободата. Страда от унищожението на същите тези борци да се молят за отвоюваното си право на достоен човешки живот. П.Хитов създава, че депутатът е длъжен да взема отношение по въпроси от своята ком-